

FOTO BOVEN
De bar

FOTO LINKS
Middengedeelte

FOTO RECHTS
De gang langs het restaurant

Breakfast at Antoni's

Het Nederlands Kanker Instituut – Antoni van Leeuwenhoek Ziekenhuis (NKI-AVL) in Amsterdam heeft sinds kort een personeelsrestaurant met een chique, tijdloze uitstraling die zowel de jongere als de oudere medewerkers aanspreekt: Tiffany's. Het interieurontwerp is van Peter Vanca in samenwerking met Remco Visser van DJGA.

Opdrachtgever NKI-AVL, Amsterdam
Ontwerp Vanca Interieur Ontwerp, Muiden; Peter Vanca; DJGA, Rotterdam; Remco Visser
Interieurbouw Interfurn, Winschoten
Meubilair Alias, Arper, Poltrona Frau, Thonet, Vitra (vergadertafel)
Bekledingsstoffen/gordijnen Agentuur 99, Amsterdam
Volkern-tafelbladen Abet Laminati, IJsselstein
Verlichting Flos, Luceplan, Martinelli Luce, Modular
Lighting Instruments
Wandbekleding Vescom XL, Vescom dessin Xorel Strie, Vescom dessin Shannon, Vescom, Deurne
Vloeren Gerflor, Eindhoven; Anker (via Interfurn)
Decoraties DK Home, Meerkerk
Glasmozaïek Casamood vetro
Projectinrichter Office Consign, Amstelveen
Foto's stijliconen Getty Images Amsterdam

Het restaurant van het NKI-AVL was tot vorig jaar een echte kantine met een smakeloos interieur, en het personeel ging dan ook vaak elders eten - bijvoorbeeld in het naastgelegen Slotervaart ziekenhuis. Een nieuw restaurant was dus geen overbodige luxe, ook omdat er veel onderzoekers in het NKI-AVL werken en het ziekenhuis daarin haar concurrentiepositie moet bewaken – onder meer door middel van een aantrekkelijk restaurant. Interieurarchitect Remco Visser van De Jong Gortemaker Algra (DJGA – dat in 2004 ook de nieuwbouw van het NKI-AVL ontwierp) had al een ontwerp en een indeling voor het restaurant, maar benaderde voor de definitieve invulling Peter Vanca, vaste interieurontwerper van het instituut. Vanca ontwierp eerder verschillende andere ruimtes in het ziekenhuis, zoals een wachtruimte in samenwerking met Claudy Jongstra. Zijn achtergrond ligt echter in de gezondheidszorg: voor hij interieurontwerp ging studeren, werkte hij als verpleegkundige en later - na een OK- en kaderopleiding - als hoofd operatiekamer, en aldus Vanca, “Er zijn maar weinig interieurontwerpers met een achtergrond in de zorg. Ik begrijp de ‘ziekenhuistaal’ daarom goed.”

Iconen

Inspiratie voor zijn ontwerpen vindt Vanca onder meer in het Planetree-concept, dat staat voor belevingsgerichte zorg waarbij de cliënt voorop staat, met als doel het verbeteren van de zorg en het welzijn vanuit het perspectief van de cliënt. Vanca: “Planetree is erg Amerikaans en qua interieur enigszins overdreven, en daarom vertaal ik het naar de Europese situatie.” In het restaurant komen overigens geen patiënten; onderdeel van het programma van eisen was ook dat het personeel hier even de zinnen kon verzetten en niet met de harde werkelijkheid van het ziekenhuis zou worden geconfronteerd.

Voor het restaurant bedacht Vanca een concept met als leidraad de ‘chique jaren ’60 en ’70’, dus niet die van het knaloranje en het volle bruin, maar de tijdlozere variant van hoogwaardigere materialen en subtielere kleuren als champagnetinten.

“Deze periode is aantrekkelijk voor zowel jong als oud en bindt de verschillende generaties die gebruik maken van het restaurant,” aldus Vanca. Een centrale rol in het concept speelt actrice Audrey Hepburn die veel van haar films in die periode maakte en dochter was van een Nederlandse barones. Vanca: “Ze was bovendien ambassadrice van Unicef en is aan kanker overleden.” Aan de film ‘Breakfast at Tiffany’s’ uit 1961 - met Hepburn als Holly Golightly - ontleent het restaurant zijn naam. Andere sixties-iconen die Vanca inspireerden waren Brigitte Bardot, Sophia Loren, Maria Callas en Jacky Kennedy. Direct bij de ingang wordt duidelijk dat de sfeer in het restaurant anders is dan in de rest van het ziekenhuis: een grote zwart-wit foto van het Plaza Hotel in New York vormt de opmaat voor een rij met foto's van verschillende stijliconen uit de jaren '60, als 'etalages' in de gang die als een soort Fifth Avenue langs het restaurant loopt. Bij de ingang staat in neon Tiffany's – de beroemde juwelier aan Fifth Avenue. De armaturen aan de wand verwijzen naar straatlantaarns. Het restaurant heeft ruim 300 zitplaatsen in uiteenlopende soorten: er staan witte ronde en vierkante tafels in verschillende groottes, met eromheen stoelen van Arper in verschillende kleurstellingen, waarbij de binnenkant steeds wit is en mooi past bij de tafels met slank blad – gemaakt van volkernplaten en daarom met een witte zijkant, uniek volgens Vanca. Bij de doorgang naar het terras (dat in dezelfde stijl wordt ingericht) staan hoge tafels en stoelen, omdat aldus Vanca, “... je anders omhoog moet kijken als iemand die langs komt met je wil praten” Ook langs de ramen staan hoge tafels, met een geïnte-

BOVEN
Plattegrond

FOTO LINKS
Overzicht

FOTO RECHTS
De loungehoek

greerd armatuur. Midden in de ruimte meandert een lange vaste bank met beige stoffering. Vanca: “Zo is er voor ieder type mens wel een zitmogelijkheid.” Op de vloer ligt vinyl dat lijkt op travertin - een harde vloer kon niet vanwege geluidsoverlast naar beneden.

Pied de poule

Midden in de ruimte staan vaste banken met erboven brede houten lamellen. Aan een zijde daarvan is het informelere deel van het restaurant, met een lounge en een bar. De wand achter de bar en de bar zelf zijn bekleed met een paarlemoerachtig glasmozaïek – een verwijzing naar de parelkettingen die Hepburn droeg in ‘Breakfast at Tiffany’s’. Lampen boven de bar en een aantal tafels verwijzen naar de bolhoed die Hepburn droeg tijdens een fotoshoot. Voor de bar staan barkrukken van Poltrona Frau,

uitgevoerd in walnotenhout en wit leer. Op een donkerbruin tapijt staan zitjes met fauteuils van Thonet en lage tafels. De kuipstoelen zijn door Vanca aangepaste, speciale uitvoeringen van bestaande Thonet-modellen, met een zitdiepte en -hoek die een ontspannen zit bieden, maar waaruit je toch zo overreind kunt komen om weer aan het werk te gaan. Het model is inmiddels in de vaste collectie van Thonet opgenomen. De rug van de stoel is van gebeitst eikenhout, de bekledingen zijn er in wit of zwart leer, én in een zwart-wit pied de poule stof (van Bute) die verwijst naar de Chanel mantelpakjes die Hepburn destijds droeg. Rond de loungehoek staan sideboards met daarop lamp Pipistrello (Gae Aulenti, 1965) in een witte uitvoering “...om het nog sprankelender te maken” stelt Vanca. Voor de wanden koos hij voor een vinylwandbekleding van Vescom. De

lounge wordt ook gebruikt voor besprekingen en congressen; in de hoek van het restaurant is hiervoor is tevens een vergaderruimte gecreëerd. Aan de binnenzijde van de glazen ruimte hangt een witte vitrage en aan de loungezijde een champagnekleurige verduisteringsgordijnstof (van Création Baumann).

Enkele maanden na de opening van Tiffany’s weet het personeel het eigen restaurant weer volop te vinden en is de omzet gestegen. Daarbij is Vanca ondanks de luxueuze uitstraling onder het budget voor de inrichting gebleven: goede voortekenen voor de volgende onderdelen van het NKI-AVL die hij gaat aanpakken, zoals de Glazen Zaal en de wachtkamer van het onderzoeks- en behandelcentrum.

www.vanca.nl

